

punkto išaiškinimas — Sausumos motorinių transporto priemonių standartiniuose bakuose esančio kuro įvežimas neapmokestinant muitais ir PVM — Bendrovė, trečiojoje valstybėje pripildžiusi jai priklausančių lokomotyvų standartinius bakus dyzelinu — Sausumos motorinių transporto priemonių sąvoka

Rezoliucinė dalis

1983 m. kovo 28 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 918/83, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą, su pakeitimais, padarytais 1988 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1315/88, 112 straipsnio 1 dalies a punktą, 2009 m. lapkričio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1186/2009, nustatančio Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą, 107 straipsnio 1 dalies a punktą, 1983 m. kovo 28 d. Tarybos direktyvos 83/181/EEB dėl Direktyvos 77/388/EEB 14 straipsnio 1 dalies [d punkto] taikymo, atleidžiant galutinį tam tikrų prekių importą nuo pridėtinės vertės mokesčio, su pakeitimais, padarytais 1988 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva 88/331/EEB, 82 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2009 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 2009/132/EB dėl Direktyvos 2006/112/EB 143 straipsnio b ir c punktų taikymo, neapmokestinant galutinio tam tikrų prekių importo pridėtinės vertės mokesčiu, 84 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad jie netaikomi lokomotyvams.

(¹) OL C 226, 2011 7 30.

2012 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Augstākās tiesas Senāts (Latvija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ainārs Rēdlihs prieš Valsts ieņēmumu dienests

(Byla C-263/11) (¹)

(Šeštoji PVM direktyva — Direktyva 2006/112/EB — Sąvoka „ekonominė veikla“ — Medienos tiekimas, siekiant likviduoti audros padarytą žalą — Atvirkštinio apmokestinimo schema — Neužsiregistravimas PVM mokėtojų registre — Bauda — Proporcingumo principas)

(2012/C 295/21)

Proceso kalba: latvių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Augstākās tiesas Senāts

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Ainārs Rēdlihs

Atsakovė: Valsts ieņēmumu dienests

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Augstākās tiesas Senāts — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 4 straipsnio ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1) 9 straipsnio aiškinimas — Mokesčio mokėtojo ir ekonominės veiklos sąvokos — Asmeniniams poreikiams skirtą miško valdą turinčio fizinio asmens atliktas medienos tiekimas, siekiant likviduoti audros padarytą žalą — Nacionalinės priemonės, pagal kurią asmeniui, neužsiregistravusiam pridėtinės vertės mokesčio mokėtojų registre, skiriama bauda, lygi įprastai mokėtino nuo parduotų prekių vertės apskaičiuojamo mokesčio dydžiui, nors šis asmuo nebūtų turėjęs sumokėti mokesčio, jei ir būtų užsiregistravęs minėtame registre, suderinamumas su proporcingumo principu.

Rezoliucinė dalis

- 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2006 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 2006/138/EB, 9 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: medienos tiekimas, kurį fizinis asmuo vykdo, kad likviduotų force majeure padarinius, yra daiktinio turto naudojimas, kurį reikia pripažinti „ekonominė veikla“ pagal šią nuostatą, jei šis tiekimas vykdomas siekiant gauti nuolatinių pajamų. Nacionalinis teismas turi įvertinti visus bylos duomenis, kad nustatytų, ar daiktinis turtas, kaip antai miškas, naudotas siekiant gauti nuolatinių pajamų.
- Sąjungos teisę reikia aiškinti taip: negalima atmesti galimybės, kad nacionalinės teisės norma, pagal kurią asmeniui, neįvykdžiusiam pareigos užsiregistruoti PVM mokėtojų registre, kuris neturėjo šio mokesčio mokėti, galima skirti baudą, lygią įprastai mokėtino nuo vykdančios parduotų prekių vertės apskaičiuojamo PVM dydžiui, prieštarauja proporcingumo principui. Nacionalinis teismas turi įvertinti, ar sankcijos dydis neviršija to, kas būtina, kad būtų užtikrintas tikslus mokesčio surinkimas ir išvengta sukčiavimo, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes ir, inter alia, konkrečiai skirtos baudos sumą bei galimą sukčiavimą ar taikomų teisės aktų apėjimą, kuriuos galima priskirti apmokestinamajam asmeniui, baudžiamam už neužsiregistravimą.

(¹) OL C 226, 2011 7 30.